

Bajsától Spanyolországig

Pályafutását Bajsán kezdte, majd a Topolya és a már megszűnt Azotara érintésével került a Spartacusba, onnan pedig az útja előbb Németországba, majd Portugáliába és Spanyolországba vezetett. A teniszasztal mellett ellenállhatatlan, tenyeresei és fonákjai fénysebességgel záporoznak a túlsó térfélre, legtöbbször megoldhatatlan feladat elé állítva az ellenfelet. 2006-ban, Kószó Attilával párosban játszva hosszú évek után újra felnőtt országos bajnoki címet szerzett Szabadkának. S ha a Kedves Olvasó még mindig nem jött volna rá, hogy vajon ki-ről is beszélünk, eláruljuk: mérkőzések idején mindig hajpántot viselt, és ez vált az egyik ismertetőjelévé. Igen, a bajsai Nemesztovszki Attiláról van szó, akinek az édesapja, Nemesztovszki Béla alapította meg 1983-ban a Bajsai Asztaliteniszkлубot, melyből több kiváló játékos és később fényes karriert befutó személy került ki.

– Öt éves koromban fogtam először ütőt a kezembe, de a keményebb munkát csak hét-nyolc évesen kezdtem el – emlékezik a kezdetekre Attila. – Az edzés 30-40 percig kimerítő gyakorlatokból állt, majd a fennmaradt időben staféjátékok és egyéb szórakoztató foglalatosságok szerepeltek a programban, mivel egy hét-nyolc éves gyermeknek másfél órán át nehéz a feladatra összpontosítania.

A kitartó munka csakhamar meghozta gyümölcsét: tízéves korában a dunacsébi Dragan Balabannal országos bajnoki címet szerzett párosban a 12 évesek mezőnyében. Az utánpótlás-korosztályokban több mint tíz országos bajnoki címet nyert egyéniben, párosban és vegyes párosban egyaránt. A kezdeti sikerek után az akkor még I. ligában játszó Topolya csapatába szerződött, majd a kizárólag utánpótlás-játékosokkal foglalkozó és azóta már megszűnt szabadkai Azotara csapatában folytatta a pályafutását. Tizenöt éves

korában került a Spartacusba, és öt évet töltött ott.

– A szabadkai együttesben Mészáros Béla volt az edzőm. Nagyon sokat köszönhetek neki, mindig kiállt mellettünk, próbálta egyengetni az utunkat. Az akkori Spartacusban rajtam és a bátyámon, Nemesztovszki Zsolton kívül Kószó Attila, az uzdini Sorin Petroj, valamint a tapasztalt Földi Gyula szerepelt. Kószó, a bátyám és jómagam voltunk a húzóerő, a többiek főleg tapasztalatuk és rutinjuk révén nyerték meg a meccseket. Jó összeállításunk volt, az első itt töltött évemben az I. ligából feljutottunk a szuperligába, de kicsit fájlalom, hogy egyetlenegyszer sem jutottunk be a rájátszás döntőjébe. Egy játékos mindig hiányzott, nem volt ugyanis egy jó negyedik versenyzőnk. Kószóval mindegyik mérkőzést megnyertük, amit vártak tőlünk, a harmadik számú játékosunk szintén jól teljesített, a negyedik számú azonban legtöbbször kilógott a sorból. Így pedig nehéz nyerni egy, a miénkhez hasonló színvonalú csapat ellen. A Spartacus színeiben a legjobb helyezésem az elődöntőbe jutás volt. Az egyik évben a Partizan, a másikban a Crvena zvezda állított meg bennünket – mondta.

A Spartacusban töltött öt év eltelével két évre Németországba szerződött, és ott két IV. ligás együttest: a Singent és a Frickenhausen II. csapatát erősítette.

– A Bundesliga Európa legerősebb ligája, ott még a negyedik ligában is rengeteg kiváló külföldi játékos szerepel. A Németországban töltött második évben az első ligás Frickenhausen második csapatába szerződtem, és ott egy kínai edző felügyeletével bundesligás játékosokkal edzettem. Ez a kiképző mester egészen más munkamódszerekkel dolgozott, sokat foglalkozott velem, a hibáimat kijavította, ezért hálás köszönet neki. Rengeteget fejlődtem az adogatásban és az adogatás visszaadásában, ami ugyebár a labdajáték alapja. Számítalan kitűnő, más-más stílusban játszó játékosokkal mérkőzhettem meg, így nagyon sokat tanulhattam tőlük. Edzőm segített abban, hogy a következő évben Portugáliába, a Mirandella csapatába szerződjek. Célunkat, a II. ligából az I. ligába való jutást, teljesítettük, huszonöt mérkőzést nyertem, és csak egyet veszítettem el, de mivel a következő évben csak egy külföldi játékos lehetett a csapatban, nekem pedig nincs európai uniós útlevélem, így a helyemet át kellett adnom egy jobb kínai játékosnak. A német és a francia után Európa harmadik legerősebb ligájába, a spanyolba szerződtem. 2010 szeptembere óta a Barcelonától 130 km-re fekvő, L' Escala együttesének színeiben játszom. Az idén a Szuperligában való maradás a célunk, jövőre azonban az ígéretek szerint egy kínai szerződésével megpróbálunk az első hatba bekerülni, és el szeretnénk jutni Európába. Bár asztaliteniszből a hazai bajnokság a legfontosabb, esetében az európai szereplésnek nincs akkora jelentősége, mint a labdarúgáséban. A spanyol ligában egyedül a mi csapatunkban nincs még kínai játékos. Rajtam kívül két spanyol és a múlt évben a Crvena zvezdában játszott magyarországi Marsi Márton van az együttesben.

Attila jól érzi magát Spanyolországban, ott sokkal magasabb az életszín-

A L' Escala csapata (balról jobbra): Nemesztovszki Attila, Cristobal Garcia, Marsi Márton, Robert Boss, Marc Clothet, David Gonzales (L' Escala)

nal, és egészen más szemléletmódúak az emberek, megelégednek egy átlagos lakással, autóval, szolid fizetéssel, nem hajszolják a pénzt. Spanyolországban a sportok rangsorában természetesen a labdarúgás az első számú, az asztalitenisz pedig úgy a közepén áll.

Huszonegy éves koráig tagja volt a szerbiai korosztályos válogatottnak, majd a felnőttválogatottban is szerepelt. Párosban és csapatban kétszer kapott bronzérmeket a korosztályos (15 éves korig) Európa-bajnokságokon, majd a 21 éves korosztályban csapatban háromszor nyert Balkán-bajnokságot, emellett párosban ezüst-, egyéniben pedig bronzérmeket szerzett. Legemlékezetesebb mérkőzéséről beszélve három találkozót emelt ki: a Spartacus a I. ligába jutásért az uzdini Unireával játszott, melynek tagja volt az akkor már az Egyesült Államokban élő, korábbi jugoszláv klasszis, Ilije Lupulescu is. Attila 17 évesen legyőzte az akkori válogatott Lupulescut – ezt pályafutása egyik legnagyobb győzelmeként könyveli el. A mostani válogatott játékosok közül fejt hajtott már előtte Aleksandar Karakašević is, a külföldi asztaliteniszezők közül pedig a belgrádi Eb-n elődöntős, a világranglistán az első nyolcvanban lévő, olasz Mihai Bobocica elleni győzelmét említi.

A spanyolországi csapathoz júniusig köti a szerződése, klubja marasztalja, így elképzelhető, hogy hosszú távra rendezkedik be Spanyolországban.

– A játék mellett edzősködöm is L'Escalában. Gyerekekkel foglalkozom, a klubban ugyanis a főhangsúly az utánpótlás-nevelésen van. A felnőttcsapat korábban is a Szuperligában játszott, de akkor az egész klub abból állt, hogy valamelyik környező településről eljött három játékos, lejátszották a mérkőzést, és hazamentek. Egyetlen gyerek sem volt a klubban, az utánpótlással egyáltalán nem foglalkoztak. Az új tulajdonosok megkértek, hogy segítsék az utánpótlással való munkában, mivel nekik nem sok tapasztalatuk van e téren. A gyerekeknél az a legfontosabb, hogy jó úton induljanak el. Ha valamit helytelenül sajátítanak el, az sokkal rosszabb, mint ha nem tudnak semmit. Sokkal nehezebb a hibát kijavítani, mint előről kezdeni a tanításukat. A tagtoborzás terén elég jelentős eredményeket értünk el: 25-30 gyerek rendszeresen látogatja az edzéseket, és ez egy 7000 fős település esetén jónak számít. Klubomat az önkormányzaton és a városon kívül kisebb összeggel több szponzor is támogatja. Az utánpótlás-nevelés azért is fontos, mert a támogató könnyebben fektet be egy olyan klubba, amelyben gyerekekkel is foglalkoznak. Barcelona környékén még a csapból is a foci folyik, itt mindenki Xavi, Iniesta és Messi szeretne lenni, ezért is örülünk, hogy sikerült ennyi gyereket toboroznunk – mondta Attila.

Attila elégedett jelenlegi klubjával, jól érzi magát Spanyolországban, nagyon korrektek a főnökei, és 2-3 havonta haza is látogathat. Vajon egyszer visszatér-e valamelyik szerbiai csapatba?

– Ha valahova visszatérnék, akkor az a Spartacus lenne. Az igazság az, hogy vannak még itt nem rendezett tartozások, amit szerintem nem is fognak soha kifizetni. Nem tudom, visszatér-e, egyszer majd talán, minden elképzelhető – válaszolja Attila.

Egyre több ország válogatottjában találunk kínai játékosokat. Öellenük az európai játékosoknak – tisztelet a kivételnek – nem sok esélyük van.

– Sok ország a saját játékosainak a

fejlődése érdekében honosít kínai sportolót, ezért cserében az ázsiaiak válogatottságot kapnak, s utazhatnak különféle versenyekre. Az utolsó európai világbajnok, az osztrák Werner Schlager is két kinaival az oldalán nőtt fel – naponta 5–8 órát edzettek vele. Edzőjén, Karsai Ferencen kívül a kínaiak is nagyban zájártak ahhoz, hogy Schlager világbajnok lehessen – fejt ki véleményét Nemesztovszki Attila, a spanyol L'Escala asztaliteniszezője.

Attila március első felében tér vissza Spanyolországba, ahol a bajnokság folytatása mellett a tanulni vágyó kis tehetségek is várnak rá.

TÓTH Tibor

Négy érem Bácsról

Három első és egy második helyet szereztek a Spartacus súlyemelői Bácsón a juniorok számára rendezett Vajdaság-kupán. Az első helyen végzett Kajdócsi Tivadar a +105 kg-osok kategóriájában (115 + 155, 270 kg) és Rozsnyik Ervin 94 kg-ban (103 + 130, 233 kg), Kajdócsi Tamás (90 + 110, 140 kg) ugyanebben a kategóriában a 2.

helyet szerezte meg. Berkes Róbert (70 + 85, 155 kg) pedig a 77 kg-osok mezonyében a 4. helyen végzett. Csapatban a Kajdócsi Tivadar, Kajdócsi Tamás, Rozsnyik Ervin, Berkes Róbert összetételű Spartacus 974 pontot gyűjtve végzett az első helyen, a 919 pontos Indija Kamen, a 852 pontos bácsi Herkules, valamint a törökbecsei Jedinstvo, a zombori Radnički és a mitrovicai Srem előtt. A szabadkai súlyemelők legközelebb március 19-én lépnek pódiumra, amikor a tartományi junior bajnokságot tartják Törökbecsen.

A Spartacus súlyemelői Bácsón

(T. T.)

Kiemelkedő magyarkanizsai eredmények hosszútávúszásban

A Szerb Hosszútávúszó-szövetség szervezésében a zombori Mostonga sportcsarnokban zajlott a köztársasági hosszútávúszó-sport rangos és ünnepélyes eseménye: a 2010-es Szerbia Kupa versenysorozat eredményhirdetése.

A versenyeket a tavalyi évben a következő helyszíneken rendezték meg országsszerte: Zombor, Topolya, Ada-Mohol, Ovčar Banja, Novi Pazar, Apatin, Panonija, Krivaja és Sremska Mitrovica. Sajnos elmaradt a belgrádi, óbecsei és mint ismeretes a magyarkanizsai maraton is. A legrövidebb versenytáv 2,3 kilométert tett ki, a leghosszabb pedig 4 -et. A házigazdák a találkozót nyílt vízben rendezik meg, legtöbbször folyókban, illetve tavakban vagy éppen csatornáknak. A folyami versenyeken természetesen folyásirányba úsztak a versenyzők. A magyarkanizsai község versenyzői összesítettben a következő eredményeket érték el:

A hölgyek mezonyében Gojkov Sára ezüstérmes a 14 évesekig terjedő korosztályban, a 15-19 éveseknél pedig Nevena Vujić a 2., Losonc Anna pedig a 3. helyet szerezte meg. A férfiak mezonyében Enis Beharović a 2., Fejős Áron a 5. helyen végzett (14 éves korig), a 15-19 évesek korosztályában Balog Attila bronzérmes, a 30-39 évesek kategóriájában pedig Kordován Zoltán a 2., Hajdú Endre pedig a 3. helyet szerezte meg. Az egyedüli első hely Juhász Árpád nevéhez fűződik, aki az 50-59 évesek korcsoportjában nem talált legyőzőre.

(T. T.)

A magyarkanizsai úszók, hátsó sor (balról jobbra): Balog Attila, Hajdú Endre, Juhász Árpád és Kordován Zoltán. Első sor: Beharović Enis, Vujić Nevena és Losonc Anna (Sombor Kup Srbije 2010)